

РЕШЕНИЕ

№ 43234

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8568** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Н. И. Г., срещу мълчалив отказ по заявление вх. № РНД25-ГР94-2013/11.07.2025г. на главен архитект на район „Н.“- Столична община.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Г. Г., която поддържа направеното оспорване на акта. Моли същият да бъде отменен, като незаконосъобразен и преписката да се върне на ответника за издаване на разрешение за строеж, както и да се присъдят направените по делото разноски, съгласно приложен списък по чл.80 ГПК.

Ответникът – главен архитект на район „Н.“- Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. Д. А.- Н. оспорва жалбата.

В писмени становища изх. № РНД25-ГР94-2013/2/15.08.2025г., както и от 27.10.2025г. и 25.11.2025г. се излагат следните аргументи: От приложената комбинирана скица за пълна или частична идентичност М 1:1000, издадена за поземлен имот с идентификатор № 68134.1382.2219 от КККР на район „Н.“, се установявало, че има несъответствие между действащия подробен устройствен план и кадастралната карта, като е посочено, че поземленият имот е с площ 405 кв.м, а УПИ VI- 514, кв. 12 е с площ 393 кв.м. Касаело се за „непълнота или грешка“ по см. на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР, която трябвало да се отстрани, чрез изменение на кадастралната карта или на регулационния план. До настоящия момент не била приключила процедурата по изменение на кадастралната карта за ПИ № 68134.1382.2219. Според ответника, при разминаване между регулационните граници на УПИ и границите на ПИ по кадастралната карта, първо трябвало да се извърши изменение на регулационния план или КККР. До отстраняване на това

несъответствие не можело да се пристъпи към издаване на разрешение за строеж. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, установяващи съществуването на изискванията по ЗУТ за издаване на разрешение за строеж. Регулационният план за УПИ VI-514, кв.12 не бил приложен и не били изпълнени условията на § 22, ал.1, т.1, б.„б“ и б.„в“ ЗР на ЗУТ. Първо било необходимо да приключи производство по чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ, като се приведат в съответствие имотните с регулационните граници на УПИ VI-514, кв.12, като след това можело да бъде издадено разрешение за строеж за жилищната сграда.

С оглед на гореизложеното, ответникът моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, като се потвърди мълчаливият отказ на главния архитект на Столична община, район „Н.“, с който е оставено без разглеждане подаденото заявление за издаване на разрешение за строеж с вх. № РНД25-ГР94-2013/11.07.2025 г.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и анализира приетите писмени доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по повод подадено заявление вх. № РНД25-ГР94-2013/11.07.2025г. на Н. И. Г., с искане за издаване на разрешение за строеж при условията на чл.148 ЗУТ за обект „жилищна сграда с гаражи и офис“, в УПИ VI-514, кв.12, местност „Н. 2А“, Столична община, район „Н.“.

С обяснителната записка към представения инвестиционен проект, по част „Архитектура“, обектът се идентифицира по следния начин:

Сградата е ситуирана в съответствие с визата за проектиране - свободно застрояване. На югозапад основното застрояване на сградата (М/Г+3) е разположено съгласно издадената виза (мин. 1/3 Н = 4.0 м.), съответно на 4.0 м. от към вътрешната регулационна линия. От северозапад сградата отстои от вътрешната регулационна линия (дъно на имота) съответно на 6.0 м. и 6.12 м., като са спазени изискванията на чл.32, ал.2 от ЗУТ за разстояние между жилищна сгради на основното застрояване през дъно имот, съответно 12.7 м. и 9.28 м. На североизток основното застрояване на сградата (М/Г+3) е разположено съгласно издадената виза (мин. 1/3 Н = 4.0 м.), съответно на 4.0 м. от към вътрешната регулационна линия. На югоизток сградата е разположена към улична регулация ([улица]), като са спазени изискванията на чл.32, ал.1 от ЗУТ за разстояние на сградите на основното застрояване през улица (L = Н).

Сградата се състои от партерно ниво, 4 жилищни нива от които последното е подпокривно. В сградата са разположени 8 бр. апартаменти, 1 бр. офис с гараж, 3 бр. единични гаражи, 1 бр. покрито паркомясто, 4 бр. паркоместа и 1 бр. паркомясто за инвалиди. Постигнатият брой отделни обекти в сградата (апартаменти и офис) е 9 броя, а осигурените паркоместа за автомобили са 10 броя.

Сградата е със стоманобетонова конструкция, като външните ограждащи стени са с тухлени зидарии 25 см., защитени с топлоизолация и обработени с минерални мазилки. Парапетите към балкони, тераси и плоски покриви са ажурни, метални с височина 105 см. Преградните стени са тухлени - с дебелина 12 см. и 25 см. Покривът над последното ниво се състои от плоска СТБ плоча, върху която е поставена пароизолация, топлоизолация, бетон за наклон, хидроизолация, циментова замазка и битумно покритие. Дограмите са ПВЦ, а от коридора на четвъртия етаж е осигурена възможност чрез ревизионен отвор за достъп до покрива над последното ниво.

В преписката са приложени и се съдържат следните проектни части: Архитектурна, Геодезия, Конструкция, Паркоустройство и благоустройство, ВиК, Отопление и вентилация, Електро и пожарна безопасност.

Изготвен е бил и представен комплексен доклад за съответствието на инвестиционния проект със

съществените изисквания към строежите по чл.142, ал.4 и ал.5 ЗУТ.

Приложена е комбинирана скица за пълна или частична идентичност на ПИ с идентификатор № 68134.1382.2219, издадена от „ГИС – София“ ЕООД, от която се установява, че той съответства на УПИ VI-514, кв. 12, местност „Н. 2А“. По кадастралната карта площта на № ПИ 68134.1382.2219 е 405 кв.м, с допуск от 16 кв.м., а по графични данни площта на урегулирания поземлен имот е 400 кв.м.

Представена е скица № 15-618798/17.06.2024г. от СГКК- С. относно имот с идентификатор № 68134.1382.2219, който е нанесен в кадастралната карта на територията на Столична община, район „Н.“ със заповед № РД-18-48/12.10.2011г. на изпълнителния директор на АГКК. Този имот е с площ от 405 кв.м., трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- за друг вид застрояване; предходният идентификатор на имота е бил № 68134.1382.514. От заявителя по преписката са били представени също и следните писмени доказателства: виза за проектиране по чл. 140, ал. 2 от ЗУТ; решение № 409 по протокол № 43/18.07.2013г. на СОС за одобряване на ПУП- план за регулация на местност „Н. 2А“; становище от 13.12.2023г. за временно и постоянно хранване на обекта от „ЕРМ-Запад“; становище, относно условията за присъединяване към ВиК мрежа 21.12.2023г. на „Софийска вода“ АД; скица-проект № 15-863216/02.08.2022г. за изменение на КККР за ПИ № 68134.1382.514; удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР № 25-154446/27.05.2022г. на АГКК.

Жалбоподателят Н. И. Г. се легитимира, като собственик на дворно място, с площ от 440 кв.м., представляващо поземлен имот № 514, кв. 12 /стар кв. 11/, местност „Б.. Ст. Д.“ по плана на [населено място], при граници: поземлен имот № 512, поземлен имот № 515, [улица]и поземлен имот № 513, което дворно място представлява, съгласно скица № 15-213282/10.05.2017г., ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № 68134.1382.514 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-48/12.10.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес на имота: [населено място], район „Н.“, местност „Б.. Ст. Д.“, [улица], площ по скица 418 кв.м., трайно предназначение на територията: урбанизирана, начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, номер по предходен план: 514, кв. 12, при съсед: имоти с идентификатори: № 68134.1382.2187, № 68134.1382.2000, № 68134.1382.2186, № 68134.1382.2180 /вж. нотариален акт № 39, том II, рег. № 4574, дело № 198/2021 г. на Нотариус Д. Н. с рег. № 037 и район на действие – Софийски районен съд/.

По делото е приета съдебно-техническа експертиза, изготвена обективно и в съответствие със събрания доказателствен материал от арх. Т. Н. Н.. От експертното изследване се установяват следните релевантни за предмета на спора факти:

1. Действащият ПУП е одобрен с решение № 409 по протокол № 43/18.07.2013г. на СОС. Този план е влязъл в сила и регулацията е приложена по отношение на улицата, както и към дъното на УПИ VI-514, кв.12, местност „Н. 2А“.

2. Визата за проектиране е издадена върху комбинирана скица, изготвена от „КАДАСТЪР – БГ“ ООД. Площта на УПИ VI-514, кв. 12, м. „Н. 2А“ е 393 кв.м.

3. Според вещото лице комбинираната скица, и инвестиционният проект по част „Геодезия“ са изготвени коректно от „КАДАСТЪР – БГ“ ООД. Проектът по част „Архитектура“ и всички части след него е разработен върху вярна геодезическа основа. Видно от комбинирана скица на „ГИС-София“ ЕООД за „пълна или частична идентичност“ УПИ VI-514, кв. 12, м. „Н. 2А“, район „Н.“ е с площ от 400 кв.м., при допуск от 16 кв.м. Следователно: между 393 кв.м. /според скицата на „КАДАСТЪР – БГ“ ООД/ и 400 кв.м. /според скицата на „ГИС - София“ ЕООД /, разликата е 7 кв.м. - по-малко от допустимите 16 кв.м. В ТИП /техническият инвестиционен проект/ е приета площ на УПИ от 400 кв.м., която съвпада напълно със скицата на „ГИС-София“

ЕООД.

4. Налице е съвпадение в графичните части на проекта - „Архитектура“ и „Геодезия“. Спазени са изискванията на Наредба № 4/21.05.2001г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти. Разликата в площта от 7 кв.м. е в рамките на допустимата точност от 16 кв.м. и според вещото лице не следва да бъде пречка за одобряване на инвестиционния проект и за издаване на разрешение за строеж.

5. Обектът попада в устройствена зона „Жк“, за която се предвиждат следните устройствени показатели: Плътност на застрояване - до 40%; К.. /коефициент на интензивност на застрояването/ - до 3,0; Кота корниз - до 26м. за жилищни сгради; Озеленяване - min. 40%.

Постигнатите с инвестиционния проект устройствени показатели са: Плътност на застрояване - 36,70%; К.. /коефициент на интензивност на застрояването/ - 2,015; Кота корниз - 12 м.; Озеленяване - 40%.

6. Към настоящия момент е стартирана, но не е завършена процедурата по изменение на КККР за ПИ № 68134.1382.2219. Границите на ПИ № 68134.1382.2219 /предходен № 68134.1382.514/ не съвпадат с тези на УПИ VI-514, кв. 12, м. „Н. 2А“, район „Н.“.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е депозирана в законоустановения 14 - дневен срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ и срещу акт /чл.214, т.1 от ЗУТ/, който подлежи на проверка за неговата законосъобразност по съдебен ред.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореният отказ е издаден от компетентен орган и в пределите на неговата делегирана власт по реда на § 1, ал. 4 от ДР на ЗУТ със заповед № РД-09-09-28/17.03.2021 г. на главния архитект на Столична община (т. 6.20), поради което не се констатира порок, обуславящ неговата недействителност.

На второ място, липсата на посочени правни основания на акта е нарушение в изискванията за форма и мотивираност, тъй като пречатства адресата да разбере на какво законово основание е отказано издаването на разрешение за строеж, съответно се отразява на възможността му да организира адекватно защитата си. При липсата на изложение на фактическата установеност, обективно е невъзможно да се прецени, кои и какви факти е възприел административният орган, за да не одобри процесното заявление.

Разпоредбата на чл. 149, ал. 1 от ЗУТ регламентира изискването отказът за издаване на разрешение за строеж да се прави само по законосъобразност и да се посочват конкретните мотиви за това. Необходимостта за изрична мотивировка на тези откази, представлява гаранция, която законът е установил за защита на правата и интересите на гражданите и организациите. Издаването на разрешение за строеж е единствено в правомощията на главния архитект на общината, който орган следва да установи налице ли са законовите предпоставки и съответно отсъстват ли пречки за това.

На трето място, съдът приема, че актът е издаден, след като са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 5в ЗУТ административният орган, пред който е подадено заявление за издаване на индивидуален административен акт, може еднократно да изисква отстраняването на нередовности или предоставяне на допълнителни документи. Правилото гарантира събирането на всички необходими фактически данни и документи, нужни за вземане на крайното решение. По делото няма данни главният архитект на район „Н.“ да е дал нарочни и изчерпателни указания за отстраняване на някакви недостатъци на заявлението, като по този начин е нарушил принципа

на служебното начало, установен в чл. 9, ал. 4 АПК.

Като не е дал указания на заявителя да отстрани нередовности в искането си, а впоследствие не е изложил фактическите и правни съображения за отказа, главният архитект на район „Н.“-Столична община е издал незаконосъобразен административен акт, който подлежи на отмяна. Липсват констатации за каквито и да било пороци в заявлението, подлежащи на коригиране. В този смисъл, ако ответникът е счел, че издаването на искания акт противоречи на закона и на доказателствата по преписката, последният е разполагал с възможността да постанови изричен отказ, мотивиран със съответните съображения.

На четвърто място, отказът е постановен при неправилно приложение на материалния закон, поради което е осъществена хипотезата по чл.146, т.4 АПК за отмяната му.

В чл. 148, ал. 4 ЗУТ е регламентирано, че разрешението за строеж се издава на възложителя въз основа на одобрен технически или работен инвестиционен проект, когато такъв се изисква. Допуска се разрешение за строеж да се издаде въз основа на одобрен идеен проект при условията на [чл. 142, ал. 2](#). Разрешението за строеж се издава едновременно с одобряването на инвестиционния проект, когато това е поискано в заявлението. Разрешението за строеж се издава в 7-дневен срок от постъпване на писменото заявление, когато има одобрен инвестиционен проект.

Несъмнено в този срок, а и след това административният орган не се е произнесъл, следователно е налице формиран мълчалив отказ. В срока за произнасяне на ответника исканият от жалбоподателя акт не е издаден, нито се констатира до него да са изпращани писма с указания за отстраняване на недостатъци в заявлението по реда на чл. 30, ал. 2 АПК. Не се установява, а и не се твърди от ответника, да е удължаван срокът за произнасяне по процесното заявление, както и не са ангажирани по делото доказателства за спиране на административното производство. Предвид гореизложеното, формиран е мълчалив отказ по заявление с вх. № РНД25-ГР94-2013/11.07.2025г. за издаване на разрешение за строеж на „жилищна сграда с гаражи и офис“ в УПИ VI-514, кв. 12, местност „Н. 2а“, който отказ носи белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 ЗУТ, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ.

По своята правна същност мълчаливият отказ представлява законова фикция, създадена, за да се преодолее липсата на волеизявление в случаите, когато административният орган не се произнася по подадено до него искане. По правило мълчаливият отказ, като индивидуален административен акт, подлежи на контрол за законосъобразност, който се свежда до съответствието му с материалния закон и съобразяването с целта на закона. Съгласно трайната практика на ВАС, по жалба против мълчалив отказ за издаване на административен акт, съдът се произнася по неговата законосъобразност като взема предвид фактическите и правни предпоставки, обуславящи претендираното право и като изхожда от предполагаемите съображения, които биха мотивирали административния орган да не уважи искането. Единствено неспазването на писмената форма и само това, че отказът е мълчалив не е достатъчно условие за неговата отмяна. Това би означавало да се отрече предвиденият върху него контрол по същество, като се сведе само до задължаването на органа да се произнесе изрично (Постановление № 4 от 22.IX.1976 г. по дело № 3/76 г. на Пленума на Върховния съд).

Необходимо условие за издаване на разрешение за строеж е наличие на влязъл в сила подробен устройствен план (ПУП), с който поземлените имоти се урегулират в УПИ с конкретно предназначение. Подробните устройствени планове конкретизират устройството и застрояването на териториите на населените места и землищата им, като техните предвиждания са задължителни за инвестиционното проектиране - чл. 108, ал. 1 ЗУТ.

В конкретния случай, с решение № 409 по протокол № 43/18.07.2013г. на СОС е бил одобрен проект на ПУП- план за регулация и режим на застрояване за преструктуриране на жилищен комплекс местност „Н. 2А“, съгласно който имотът на жалбоподателя съставлява УПИ VI-514, кв.12 с площ от 400 кв.м. По ОУП на [населено място], този имот попада в устройствена зона „Жк“- „жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване“ със следните показатели: плътност на застрояване - до 40%; К.. /коэффициент на интензивност на застрояването/ - до 3,0; Кота корниз - до 26м. за жилищни сгради; Озеленяване/ - min. 40%. Постигнатите с одобрения инвестиционен проект устройствени показатели за „жилищна сграда с гаражи и офис“ са: плътност на застрояване - 36,70% или 146, 79 кв.м.; К.. /коэффициент на интензивност на застрояването/ - 2,015 или РЗП със сутерен- 946,06 кв.м.; кота корниз – 12 м.; озеленяване - 40% или 160 кв.м. Ето защо, инвестиционното намерение е в съответствие с предвижданията на действащия ПУП и не се отклонява от тях. Проектирането е извършено на база издадена виза по чл.140, ал.2 ЗУТ.

Ответникът в хода на делото се обосновава, че разрешение за строеж не може да бъде издадено, поради несъответствие между имотните граници на ПИ № 68134.1382.2219 по действащата кадастрална карта и регулационните граници на УПИ VI-514, кв.12, местност „Н. 2А“. Сочи се още, че регулацията не е приложена, не са изпълнени условията на § 22, ал.1, т.1, б.“б“ и б“в“ ЗР на ЗУТ, поради което следвало първо да бъде извършено изменение на действащия ПУП при условията на чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ.

Към момента на подаване на заявлението вх. № РНД25-ГР94-2013/11.07.2025г. действащата нормативна уредба не изисква като условие за издаването на разрешение за строеж, приложен подробен устройствен план по отношение на регулацията, в това число и уличната регулация, поради което това е ирелевантно обстоятелството дали са били изпълнени изискванията на § 22 от ЗР на ЗУТ. Органът е бил длъжен да прецени съответствието на заявлението за издаване на разрешение за строеж и одобрения инвестиционен проект с предвижданията на влезлия в сила план, а не с условията по неговото прилагане по смисъла на § 22 от ЗР на ЗУТ.

Такова изискване е било въведено с разпоредбата на чл. 148, ал. 16 от ЗУТ, приета със Закона за изменение и допълнение на ЗУТ (обн. ДВ, бр. 16/23.02.2021 г.). Според тази норма, разрешение за строеж в урегулиран поземлен имот се издава само при приложен подробен устройствен план по отношение на регулацията, в т. ч. уличната регулация, свързваща обекта с уличната или пътна мрежа и осигуряваща достъп до съответния поземлен имот, като при урегулиран поземлен имот с лице на повече от една улица е достатъчно уличната регулация да е приложена по улицата, по която се осъществява достъпът до строежа. Нормата е обявена за противоконституционна с Решение № 17 от 04.11.2021 г. (обн., ДВ, бр.

94 от 12.11.2021 г.) по дело № 11/2021 г. на Конституционния съд на Република България, със следните мотиви: „Въведената с чл. 148, ал. 16 ЗУТ забрана ограничава съществено правата на възложителите като резултат от бездействието на другата страна - общинската администрация. Тази забрана не стимулира по никакъв начин общините да предприемат действия по прилагането на уличната регулация, доколкото не са предвидени условия, ред, срокове и санкции, обезпечаващи прилагането от органите на местното самоуправление. Със забраната законодателно е установена възможност за главния архитект на общината да отказва издаването на разрешение за строеж за неопределено време, с което на практика се санкционират единствено възложителите на строежите, чието право на собственост неоснователно се ограничава, без за това да е предвидено обезщетение. По своята същност забраната за издаване на разрешение за строеж до прилагането на уличната регулация представлява строителна забрана, при това неограничена със срок, прилагана от общините, които не са изпълнили публичното си задължение да приложат уличната регулация. Възможността за налагане на строителна забрана е уредена в чл. 198 ЗУТ, като изрично са посочени условията, при наличието на които тази забрана се налага, както и сроковете за това. С чл. 148, ал. 16 ЗУТ е дадена възможност на главния архитект, който е лице, различно от посочените в чл. 198 ЗУТ, практически да налага строителна забрана за територията на съответната община, при това безсрочно“.

Следва да се посочи, а и от приложената комбинирана скица на „ГИС- София“ ЕООД се установява, че оцифрените регулационни граници на УПИ VI-514, кв.12 се различават от материализираните кадастрални граници на ПИ № 68134.1382.2219 в рамките на необходимата точност. Съгласно представената скица от кадастрална карта ПИ № 68134.1382.2219 е с площ 405 кв. м., а според регулационния план УПИ VI-514 е с площ от 400 кв. м., като разликата е в пределите на допустимата грешка, която не се отразява на приложението на регулационния план, какъвто извод е направен и от вещото лице арх. Т. Н..

По изложените съображения съдът приема, че след като решението на СОС за одобряване на ПУП - ПРЗ, касаещо УПИ VI-514, кв. 12, както и заповедта за одобряване на кадастралната карта за ПИ с идентификатор № 68134.1382.2219 са влезли в сила, не се констатира несъответствия на бъдещото строителство с посочените по-горе устройствени показатели по ОУП на [населено място], то незаконосъобразно не е било издадено разрешение за строеж, въз основа на одобрения инвестиционен проект. В хода на процеса не се откриха правоизключващи обстоятелства, съставляващи нормативно регламентирани пречки за издаването на разрешителния административен акт, респ. не се установи липсата на обуславящи издаването му факти.

В заключение, при изследване на всички критерии по чл.146 АПК във връзка с чл.168, ал.1 АПК, настоящата инстанция обоснова извод за незаконосъобразност на

атакувания акт на главен архитект на район „Н.“- Столична община. Съжденията на ответника, довели до формиране на волеизявлението му за отказ за издаване на разрешение за строеж за обект „жилищна сграда с гаражи и офис“ в УПИ VI-514, кв.12, местност „Н. 2А“, не съответстват на нормативните разрешения, дадени в чл.148 ЗУТ.

При прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл. 170, ал. 1 от АПК, съдът приема, че ответникът не доказва спазването на законовите изисквания, за да настъпят целените неблагоприятни правни последици за Н. И. Г.. Преписката се връща на ответника за издаване на искания акт по заявление вх. № РНД25-ГР94-2013/11.07.2025г.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя се присъждат разноски за осъществено процесуално представителство от адв. Г. Г., в размер на сумата от 1 200, 00 /хиляда и двеста/ лева; заплатена държавна такса от 10, 00 /десет/ лева и възнаграждение за изготвена съдебно-техническа експертиза в размер на 1 068, 00 /хиляди шестдесет и осем/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, **Административен съд София-град**, II-ро отделение, 22 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ *мълчалив отказ* по заявление **вх. № РНД25-ГР94-2013/11.07.2025г.** на главен архитект на район „Н.“- Столична община, по жалбата на Н. И. Г., **като:**

ВРЪЩА преписка по заявление **вх. № РНД25-ГР94-2013/11.07.2025г.** на главен архитект на район „Н.“- Столична община, за ново разглеждане и произнасяне, съобразно задължителните указания, дадени със съдебния акт.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за произнасяне от ответника, който започва да тече от датата на влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Столична община, район „Н.“ с адрес: [населено място], [улица], за заплати на Н. И. Г. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.6, ап.4, сумата от 2 278,00 /две хиляди двеста седемдесет и осем/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок

от уведомяването на страните, чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните, чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: